

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Bedæ Venerabilis Presbyteri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

Obitus viri
sancti.

antistites Mellitum & Iustum ordinavit, quibus
etiam pro sua benignitate possessiones necessarias
assignavit. Post quē vir sanctus plenus dierum bo-
norumque operum latus ex carcere corporis huius
ad cælos migravit. Cuius corpus in Ecclesia mona-
sterij ab eo edificati beatis Apostolis Petro & Pau-
lo sacra sepulchrum est.

In lib. de vi-
ris illustrib.

VITA B. QUADRATI ATHENIENSIS
Episcopi, Apostolorum Discipuli, per D. Hieronymum
presbyterum scripta.

26. Maij.

Quadratus Apostolorum Discipulus, Publio
Athenarum episcopo ob Christi fidem mar-
tyrio coronato, in locum eius substituitur, & Ec-
clesiam grandi terrore dispersam, fide & industria
sua congregat. Cumque Hadrianus Athenis eg-
gisset hyemem, inuisens Eleusinem, & omnibus pe-
nè Græciæ sacris initiatus dedisset occasionem his,
qui Christianos oderant absque præcepto Impera-
toris vexare credentibus. porrexit ei librum pro re-
ligione nostra compositum, valde vilem, plenum
que rationis & fidei & Apostolica doctrina dignum
in quo & antiquitatem suæ ætatis ostendens, atque
rimos à se viros, qui sub Domino varijs in locis
oppressi calamitatibus sanati fuerant, & qui à mar-
tuis resurrexerant.

Liber à S.
Quadrato
compositus

VITA S. BEDAE PRESBYTERI AN-
glici ex Trithemio Abbate, Lib. 3. cap. 155. De Viris
Illustribus. Sigebertus eum obiisse scribit anno Domini
731. Trithemius vero 33. anno ætatis suæ 72. ab
Leone Imp. Consule Baronium in notat hoc die.

Eda vir doctrina & sanctitate toti orbi conspicuus, in extremo orbis Angulo natus, puer septennis in monasterio SS. Apostolorum Petri & Pauli in Anglia artium maximarum disciplinis imbuendus à parentibus est traditus: in quibus tanta claritate eluxit vt maximum sua eruditione Ecclesie vniuersæ splendorem attulerit. Anno ætatis sue nonodecimo Diaconus, tricesimo verò, summa cum opinione virtutis, presbyter ordinatus est. In quo tempore ad vltimum vsque vitæ spiritum, cum se diuinis literis tradidit consecrauitq;: adeo vt nihil sibi dulcius nihil suauius fateretur, quàm diuinas opes in sanctis literis abditas & reconditas cellula mente dies noctesque scrutari. Et quidem tanto in pretio doctrina eius habita fuit, vt ipse Pontifex Sergius fama virtutum & eruditionis commotus, eum ad se accersiri curauerit: quò tanto eius ingenio in arduis Ecclesie rebus vti iussit.

Erat ei in more positum vt post lectiones sacras ardentissimum orationis se conferret studium, quod & mentis suæ habitaculum orationibus & Ecclesiam doctrina illustraret. Tanto autem diuinarum rerum amore æstuabat, vt ne momento quicquam temporis ab ijs se auelli pateretur. Hinc cum non omnis literaturæ rudis & ignarus monasterium ingrederetur, in tantum studio & labore profectus vt omnes etiam in prophana scientia Angliæ doctores longè superauerit. Artes quas vocant liberales scriptis suis egregiè illustrauit. Græcæ & Hebraicæ linguæ haud mediocriter peritus fuit, quos habuit multos eosque egregia probitate conspicuos suo exemplo & studio ad assuetam scripturarum amorem prouocabat. Nec solum

27. Maij.

Traditur literis in monasterio septennis.

Sergius Pontifex eum ad se vocauit.

Egregia eius eruditio.

solum studijs, sed quod ijs amplius est, religionis
& sanctitate quos docuit fecit insignes. Fuit autem
vir per omnia magnificus scientia & morum honestate
venerabilis.

Erat autem decentis stature, incessu grauis, voce
sublimis, ore facundus, vultu decorus, & quaedam
mixta iucunditati seueritas. Vnde bonis & studio
pietatis deditis erat affabilis superbis autem & negli-
gentioribus terribilis. Mansuetudine autem &
humilitate sibi in monasterio parem non habebat.
Quicquid autem studio & meditatione de scripturis
haurire poterat, sine inuidia communicabat ijs,
quos idoneos viderat, & in amore scientie salutaris
flagrantes. Confluebant ad eum undique innume-
rabiles, qui eius sese disciplinis subdere cupiebant.
Et quid multis? Certè talis ac tantus erat ut
omni laude maior esset.

Tandem post multos labores, quos scribendo &
docendo impenderat, animo toto suspirans ad patriam,
in debilitatem incidit, continuisque seipsum
hebdomadibus ante mortem, stomachi inflammatione
cibus nauseantis laborans, & angustio spiritu
halitum producens, studium tamen literarum
nequaquam omisit; sed totis ijs diebus (præter
debitum Psalmodiæ pensum) illi intendebat: Euangelium
Ioannis ijs diebus Anglicana lingua interpretatus
est. Discipulis autem discendi amorem ingerens
dicebat: discite filioli, quamdiu vobiscum
sum. Feria autem tertia ante ascensionem Domini
modicus tumor in pedibus apparuit: tunc cito
congregatione caelesti epulor, quo corpus & sanguis
Christi Domini continetur, viam suam memoriam
a singulis imploravit. Nonnullis etiam oblatum

miliarem amicitiam Xeniola, quæ in secretis habebat, largitus est. Die autem ascensionis Domini subiecto cilicio decumbens, illibato sensu & hilarivultu spiritum in manus creatoris efflauit. Mox tam suavis est odor subsecutus vt cuncti qui aderant, in paradyso se esse existimarent. Corpus eius primò fuit in cœnobio sepultum. Postea verò cum sancto Cuthberto (à quo eius acta fusius scripta testatur Molanus) in Dunelim translatum dicitur. De eo verò quod oculis orbis fuisse fertur, deque sepulchri ipsius epitaphio, quod Petrus in Catalogo refert his verbis: Cùm, inquit, discipulus eius, ipso defuncto, titulum sepulchro ponere disposuisset vnico carmine Leonino sic incipiens: Hæc sunt in fossa. Velletque finire: Bedæ sancti vel presbyteri ossa, nec metrum stare posset, nec vllum eius vocabulum aliundè occurreret, tædio affectus, tantum iuit dormitum: & ecce mane in tumulo Anglicis manibus reperitur insculptum. Bedæ venerabilis ossa. Vide Baronium qui ea ex scriptis Trithemij fabulosa esse dicit. Certè Trithemius testatur longè aliud epitaphium sepulchro eius inscriptum fuisse quod refert lib. 3. cap. 155. De viris illustribus Ord. S. Benedicti. estque huiusmodi.

Moritur vii
sanctus.

In nota
hoc die.

*Presbyter hic Bedæ requiescit carne sepultus
Dona Christe animam in calis gaudere per æuum.
Daque Sophia illum debriari fonte, cui iam
Susspirauit ouans intento semper amore.
Hæc sunt in fossa Bedæ Venerabilis ossa.*

VITA